

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 2.12.2010
KOM(2010) 712 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH
REGIONKOMMITTÉN**

Att utnyttja fördelarna med elektronisk fakturering i Europa

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH REGIONKOMMITTÉN

Att utnyttja fördelarna med elektronisk fakturering i Europa

1. INLEDNING

I Europa 2020-strategin¹ anges en vision för en mycket konkurrenskraftig europeisk social marknadsekonomi under 2000-talet. Där betonas också att det är avgörande att utnyttja de fullständiga ekonomiska och sociala fördelarna med ett digitalt samhälle. Därför är elektronisk fakturering (nedan kallad *e-fakturering*) en del av Europeiska kommissionens flaggskeppsinitiativ *En digital agenda för Europa*² som lyfter fram vikten av en gemensam digital marknad och rekommenderar att man tar bort de rättsliga och tekniska hindren för en utbredd användning av e-fakturering.

De befintliga bestämmelserna om e-fakturering i Europa är fortfarande splittrade längs nationella gränser, och e-faktureringens potential är fortfarande till största delen outnyttjad, vilket är en nackdel för konsumenter och företag. Dessutom är det fortfarande alltför komplicerat och dyrt med e-fakturering, särskilt för små och medelstora företag. Medan 42 % av de stora företagen säger att de tar emot och skickar e-fakturer är utnyttjandet bland små och medelstora företag lägre (22 %)³. Man använder sig därför i ganska låg grad av e-fakturering i Europa – andelen beräknas för närvarande vara cirka 5 % av alla fakturer som årligen överförs⁴ mellan företag.

Detta innebär att det finns betydande utrymme för förbättringar. En utbredd användning av e-fakturering i EU skulle leda till stora ekonomiska fördelar, och man beräknar att en övergång från pappersfakturer till e-fakturer skulle ge besparingar på cirka 240 miljarder euro under en sexårsperiod⁵. På grund av den nära förbindelsen mellan fakturerings- och betalningsförfaranden utgör dessutom inrättandet av det gemensamma eurobetalningsområdet (Sepa) en grund för interoperabla europeiska e-faktureringssystem.

Kommissionen vill att e-fakturering blir den dominerande faktureringsmetoden i Europa senast 2020, och är fast besluten att samarbeta med medlemsländerna och alla andra aktörer som behöver bidra till att nå målet och skapa rätt villkor för en utbredd användning av e-fakturering.

Därför tas följande prioriteringar upp i detta meddelande:

¹ KOM(2010) 2020, http://ec.europa.eu/eu2020/index_en.htm.

² KOM(2010) 245, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0245:FIN:SV:PDF>.

³ Företag som skickar och/eller tar emot e-fakturer, Eurostat, 2009.

⁴ E-invoicing / E-billing in Europe, Billentis, 2009.

⁵ *SEPA: potential benefits at stake*, Capgemini, http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/sepa/sepa-capgemini_study-final_report_en.pdf.

- Att säkra rättslig förutsebarhet och en tydlig teknisk miljö för e-fakturor för att främja en utbredd användning.
- Att uppmuntra till och främja utvecklingen av öppna och interoperabla e-faktureringslösningar som bygger på en gemensam standard, med särskild hänsyn till små och medelstora företags behov.
- Att underlätta införandet av e-fakturering genom att upprätta strukturer såsom nationella forum för e-fakturering och ett europeiskt flerpartsforum.

2. FÖRDELAR MED ELEKTRONISK FAKTURERING

Till skillnad från pappersfakturor tillhandahåller e-fakturor alla uppgifter i digitalt format, vilket innebär stora fördelar. Det ger kortare betalningstider, färre fel, lägre kostnader för utskrifter och porto och, viktigast av allt, helt integrerad bearbetning. En distinkt egenskap hos e-fakturan är alltså potentialen för automatisering, särskilt om fakturan skickas i ett strukturerat format. E-fakturor kan genereras och överförs automatiskt, direkt från utfärdarens eller tjänsteleverantörens system för betalningshantering till mottagarens system. De flesta ekonomiska fördelar beror alltså inte på lägre kostnader för utskrifter och porto, utan snarare på att förfarandet automatiseras och integreras från beställning till betalning mellan handelspartner.

Tillämpning av samma mervärdesskatteregler för e-fakturor som för pappersfakturor förväntas dessutom minska företagens administrativa kostnader med upp till 18 miljarder euro på medellång sikt, vilket högnivågruppen för administrativa bördor⁶ påpekat.

Fördelarna med e-fakturering förväntas också påverka konsumenterna, särskilt e-fakturornas användarvänlighet jämfört med pappersfakturor. Man bör dock se till att konsumenter utan Internet och med begränsad Internettillgång inte glöms bort och att konsumenterna alltid ska kunna be om en pappersfaktura. Enligt EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna bör e-fakturering följa principerna om skydd av personuppgifter och rätten till privatliv.

Slutligen finns även betydande miljöfördelar med e-fakturering i form av minskad pappersförbrukning och lägre energikostnader för transport, vilket ger minskade koldioxidutsläpp som kan uppgå till 1 miljon ton per år⁷ i EU.

3. AKTÖRERNAS DELTAGANDE

Som ett svar på marknads behov och aktörernas uppmaningar inrättade Europeiska kommissionen en expertgrupp för e-fakturering för att se över hindren mot ett snabbare

⁶ KOM(2009) 15, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0015:FIN:SV:PDF>.

⁷ Detta är en extrapolering grundad på en undersökning från forskningsgruppen för miljöstrategiska studier vid Kungliga tekniska högskolan, som visar att den totala effekten av att ersätta pappersfakturor med e-fakturor skulle leda till koldioxidminskningar motsvarande 39 000–41 000 ton koldioxidekvivalenter per år.

införande av e-fakturering i EU. I slutet av 2009 offentliggjorde expertgruppen sin slutrapport, som även innehöll ett förslag om en europeisk ram för elektroniska fakturor⁸.

Deras rekommendationer kan sammanfattas på följande sätt:

- Prioritera små och medelstora företags behov genom att sätta fokus på ett antal specifika affärskrav.
- Harmonisera och förtydliga rättsläget och mervärdesskattereglerna i EU genom att behandla pappersfakturor och e-fakturor lika, med stöd av en uppförandekod som expertgruppen tagit fram.
- Skapa ett e-faktureringssystem för maximal interoperabilitet och omfattning.
- Anta en gemensam standard och datamodell för fakturors innehåll – UN/CEFACT:s branschöverskridande faktura (CII) v. 2 – för alla aktörer i både den privata och den offentliga sektorn.
- Inrätta en organisatorisk process för införande av den europeiska ramen för e-fakturor på medlemsstats- och EU-nivå.

Rapporten diskuterades under ett offentligt samråd⁹ där samtliga aktörer kunde kommentera de föreslagna rekommendationerna. Merparten av aktörerna instämde i rapportens huvudsakliga budskap, rekommendationer och slutsatser.

Samrådet med aktörerna avslutades med en stor konferens om e-fakturering i Europa¹⁰ som hölls i Madrid den 27–28 april 2010, under det spanska ordförandeskapet. Vid konferensen erkändes också expertgruppens rekommendationer, och gruppens förslag fick allmänt stöd.

4. ELEKTRONISKA FAKTUROR I EUROPEISKA UNIONEN

4.1. Andelen elektroniska fakturor

I dag är andelen e-fakturor relativt liten, och variationen mellan medlemsländerna är stor. Medan 23 % av företagen säger att de skickar eller tar emot e-fakturor¹¹ (mellan 8 och 41 % i olika EU-länder) är antalet strukturerade e-fakturor fortfarande lågt, särskilt i små och medelstora företag

På utbudssidan är e-fakturamarknaden mycket fragmenterad. Över 400 tjänsteleverantörer inom e-fakturering är aktiva i EU, främst nationellt, och de erbjuder en mängd olika affärsmodeller för e-fakturering.

⁸ *Final Report of the Expert Group on e-Invoicing*,
http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/e-invoicing/report_en.pdf.

⁹ Sammanfattning av kommentarerna från det offentliga samrådet:
http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/document.cfm?action=display&doc_id=5814&userservice_id=1&request.id=0.

¹⁰ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/ict/e-invoicing/benefits/conference_electronic_invoicing_en.htm.

¹¹ Företag som skickar och/eller tar emot e-fakturor, Eurostat, 2009,
<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/graph.do?tab=graph&plugin=0&language=en&pcode=tin00114>.

I vissa medlemsländer¹² har offentliga initiativ tagits eller är under utveckling för att göra e-fakturor obligatoriska vid offentlig upphandling. De här projekten är mycket viktiga för att påskynda e-fakturornas spridning på marknaden. På EU-nivå har kommissionen lanserat Peppol-projektet¹³ (Pan-European Public Procurement Online) som syftar till att möjliggöra elektronisk kommunikation mellan företag (även små och medelstora) och offentliga organ i EU för alla steg i upphandlingen, även utbyte av fakturor. Den interoperabla e-faktureringslösning som utvecklas skulle kunna användas även i näringslivet.

4.2. E-fakturering i det gemensamma eurobetalningsområdet (Sepa¹⁴)

Fakturorna är bara ett led i processen från köp till betalning. I synnerhet med tanke på den nära förbindelsen mellan faktura och betalning är det viktigt att se e-fakturering i ett större sammanhang – en integrerad marknad för elektroniska betalningar. Inrättandet av ett gemensamt integrerat eurobetalningsområde som från början fått starkt stöd av kommissionen förenklar sammankopplingen av fakturerings- och betalningsprocesser.

Sepa och e-fakturering är separata projekt med ömsesidiga fördelar. Sepa kan lägga grunden till ett framgångsrikt e-faktureringsinitiativ genom att underlätta en fullständig processintegrering i betalningskedjan, och en utbredd användning av e-fakturering kan främja Sepa-migreringen tack vare den nära förbindelsen mellan betalningar och fakturor.

Målet med Sepa är obruten direkthantering av betalningar, vilket eliminerar behovet av manuella ingrepp och därmed ger stora ekonomiska vinster. Därför bör en standard för e-fakturor följa standarden ISO 20022 för finansiella meddelanden, som används inom Sepa.

4.3. Nuvarande rättslig och teknisk miljö för elektroniska fakturor och potentiella bördor vid införandet

4.3.1. Rättsliga aspekter

4.3.1.1. Mervärdesskatt och bestämmelser om elektronisk fakturering

Eftersom medlemsstaterna har flera alternativ att välja på, har de gällande mervärdesskattereglerna vad gäller e-fakturering i EU lett till splittrade krav. Detta har komplicerat situationen för handelspartner som vill använda e-faktureringslösningar, särskilt för företag med gränsöverskridande verksamhet.

Den 13 juli 2010 antog rådet direktiv 2010/45/EU om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller regler om fakturering¹⁵. I detta direktiv, som ska införlivas senast den 1 januari 2013, anges nya mervärdesskatteregler vad gäller e-fakturering. Dessutom undanröjs hindren för att utnyttja e-fakturering genom att pappersfakturor och e-fakturor behandlas lika, dock utan att den administrativa bördan för pappersfakturering ökar. Enligt den nya artikel 233 i direktivet får företagen skicka och ta

¹² I Danmark, Finland, Italien, Spanien och Sverige har man tagit initiativ för att göra e-fakturering obligatorisk för offentliga myndigheter inom en fastställd tid. *Final Report of the Expert Group on e-Invoicing*, 2009, s. 15, http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/e-invoicing/report_en.pdf.

¹³ Mer information finns på www.peppol.eu.

¹⁴ http://ec.europa.eu/internal_market/payments/sepa/index_en.htm.

¹⁵ Direktiv 2010/45/EU, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2010:189:0001:0008:SV:PDF>.

emot e-fakturor om de tillämpar ”administrativa kontroller som skapar en tillförlitlig verifieringskedja mellan en faktura och en leverans eller ett tillhandahållande av varor eller tjänster” på samma sätt som för närvarande görs för pappersfakturor.

4.3.1.2. Andra juridiska aspekter

Utöver lagstiftningen om mervärdesskatt omfattas e-fakturering av en mängd rättsliga krav, bland andra bestämmelser om bokföring, revision, skydd av personuppgifter, arkivering och tullar. Mervärdesskatten betraktas ofta som ett hinder, men man bör även undersöka om andra rättsliga bestämmelser utgör ytterligare hinder för spridningen av e-fakturering i EU.

För vissa e-faktureringslösningar tillämpas elektroniska signaturer (e-signaturer). Medlemsländernas varierande rättsliga krav på e-signaturer har dock lett till gränsöverskridande interoperabilitetsproblem, vilket fördröjer spridningen av gränsöverskridande e-faktureringslösningar som tillämpar e-signaturer. Den positiva effekten av de befintliga bestämmelserna om e-signaturer och de politiska åtaganden som har gjorts av medlemsstaterna och kommissionen är inte tillräckliga, utan det krävs mer samordnade och övergripande åtgärder för att förenkla den gränsöverskridande interoperabiliteten för e-signaturer i EU. Inom ramen för den digitala agendan föreslog kommissionen därför en revidering av nuvarande direktiv 1999/93/EG¹⁶ vad gäller e-signaturer.

4.3.2. Interoperabilitet och spridning

Med interoperabla e-faktureringslösningar kan handelspartner utbyta e-fakturor över tekniska och organisatoriska gränser baserat på gemensamma rättsliga krav, affärsprocesser och tekniska standarder.

Den bristande interoperabiliteten mellan olika affärsmodeller och lösningar medför en risk att företag, särskilt små och medelstora, kan behöva investera i flera system och lösningar för att utbyta e-fakturor. Detta leder till onödiga kostnader och är ett ytterligare hinder för en utbredd användning. Med interoperabla e-faktureringslösningar blir det möjligt att stegvis skapa ett antal inbördes sammankopplade och interoperabla nät där största möjliga antal handelspartner kan nås.

4.3.3. Standarder

I den nuvarande miljön finns ingen övergripande standard för e-fakturering. Mångfalden av data och användningskrav, och mycket olika metoder för genomförande, har lett till en fragmenterad marknad.

Inget av de befintliga formaten har hittills blivit dominerande. Elektroniskt datautbyte (EDI¹⁷), som fortfarande används av många multinationella företag, är ofta opraktiskt för de flesta små och medelstora företag. Dessutom finns det många format som bara används av ett enda multinationellt företag och dess leverantörer. Följaktligen måste dagens marknadsaktörer, exempelvis företag, programvaruföretag och leverantörer av finansiella tjänster, hantera flera format, vilket kräver omfattande mappning och konvertering för att kunna hantera data med olika syntaxer.

¹⁶ Direktiv 1999/93/EG,
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2000:013:0012:0020:SV:PDF>.

¹⁷ Kommissionens rekommendation 1994/820/EG,
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31994H0820:EN:HTML>.

Flera internationella och europeiska standardiseringsorganisationer arbetar för närvarande med en standardisering av e-fakturering. Internationellt har UN/CEFACT utvecklat och underhåller CII-standarden och CII-datamodellen för branschöverskridande fakturor, och har samarbetat med OASIS (Organisation for the Advancement of Structured Information Standards) för att anpassa UBL-fakturan (Universal Business Language) till CII-standarden. UN/CEFACT samarbetar dessutom med Internationella standardiseringsorganisationen ISO för att integrera CII-datamodellen i ISO 20022 om finansiella meddelanden. På EU-nivå håller Europeiska standardiseringskommittén ett antal seminarier om specifika problem vid införande av e-fakturering¹⁸.

5. EN STRATEGI FÖR ATT FRÄMJA INFÖRANDET AV ELEKTRONISK FAKTURERING

5.1. Viktiga prioriteringar för att främja e-fakturering i EU

På grundval av expertgruppens rekommendationer och slutsatserna av det offentliga samrådet föreslår kommissionen ett utbrett införande av e-fakturering genom att sätta fokus på följande fyra huvudprioriteringar.

5.1.1. En enhetlig rättslig miljö för e-fakturering

Från och med den 1 januari 2013 kommer det enligt de nya mervärdesskattereglerna om e-fakturering enligt rådets direktiv 2010/45/EU att krävas att medlemsstaterna följer principen om likabehandling av pappersfakturor och e-fakturor. Medlemsstaterna kommer inte längre att tillåtas lägga till specifika krav, exempelvis att kräva att e-fakturor baseras på avancerade e-signaturer eller EDI. Sådan teknik blir i stället frivillig och får fortfarande användas, liksom administrativa kontroller av företag för att säkerställa ursprungets äkthet och innehållets integritet i e-fakturorna.

Eventuella skillnader i medlemsstaternas tolkning och därmed i deras genomförande av bestämmelserna kan leda till praktiska svårigheter vid användning av e-fakturor. Detta kan öka företagens administrativa bördor och kostnader för att följa regelverket och därmed begränsa spridningen av e-fakturering. Därför kommer kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att säkerställa en gemensam tolkning av de nya bestämmelserna om e-fakturering, och därmed bidra till ett enhetligt införlivande av direktiv 2010/45/EU.

Åtgärder:

- 1.1 För att det nya mervärdesskattedirektivet ska införlivas på ett enhetligt sätt och i rätt tid anordnar kommissionen ett seminarium¹⁹ för samtliga medlemsstaters skattemyndigheter i februari 2011. Därefter kommer kommissionen att utvärdera behovet av ytterligare vägledning i medlemsstater och företag.
- 1.2 För att föregripa principen om likabehandling enligt det nya mervärdesskattedirektivet uppmanas medlemsstaterna att tillåta att fakturor skickas

¹⁸ För CEN:s seminarier om e-fakturering skapades E-Invoice Gateway (<http://www.e-invoice-gateway.net>), en oberoende portal för vägledning och landsspecifik information om e-fakturering.

¹⁹ Fiscalis 2013 är ett EU-samarbetsprogram som hjälper nationella skattemyndigheter att skapa och utbyta information och expertis. Mer information finns på http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/tax_cooperation/fiscalis_programme/fiscalis2013/index_en.htm.

och görs tillgängliga "på elektronisk väg enligt andra metoder" enligt artikel 233 i det nuvarande mervärdesskattedirektivet (2006/112/EG).

- 1.3 I en extern undersökning som utförs för kommissionens räkning undersöker man alternativa metoder för uppbörd av mervärdesskatt, däribland e-fakturerings roll. Kommissionen kommer att lägga fram resultaten och före utgången av 2010 offentliggöra en grönbok om mervärdesskattens framtid för att stimulera debatten om frågor såsom hur den nya utvecklingen inom informationstekniken kan underlätta uppbörden av mervärdesskatt.
- 1.4 Kommissionen kommer under 2011 att föreslå att direktiv 1999/93/EG vad gäller e-signaturer revideras för att ge en rättslig ram för gränsöverskridande erkännande och interoperabilitet för säkra e-legitimationssystem.

5.1.2. *Utbredd spridning på marknaden genom att nå små och medelstora företag*

Målet att främja spridning av e-fakturering i EU kan inte nås utan små och medelstora företag, som utgör över 99 % av Europas företag. Många stora företag använder redan e-fakturer, men utnyttjandet bland små och medelstora företag är fortfarande relativt lågt. I "Small Business Act" för Europa²⁰ åtar sig EU att följa principen "Tänk småskaligt först", d.v.s. att koncentrera sig på små och medelstora företags behov. Detta bör även gälla e-faktureringsmarknaden, som bör erbjuda små och medelstora företag enkla, billiga och tillförlitliga lösningar som följer mervärdesskattereglerna.

Små företag arbetar med många olika handelspartner (stora företag, konsumenter, myndigheter, andra små och medelstora företag) som kan kräva att de använder olika tekniska lösningar för e-fakturering. Utvecklingen av interoperabla processer och standarder i leveranskedjan, däribland e-fakturering, underlättar spridningen bland små och medelstora företag. För att öka små och medelstora företags deltagande i digitala leveranskedjor ger kommissionen stöd till storskaliga demonstrationsåtgärder i industri- och tjänstesektorer (mode, fordon, transport och logistik). Projekten syftar till att förbättra affärstransaktionerna och ge företagen ökad innovationskapacitet och konkurrenskraft.

Det därför viktigt att små företag förbereder sig internt (kunskap och infrastruktur) för övergången, men även att leverantörerna av e-fakturerings tjänster externt utvecklar tjänster och lösningar som kräver låga investeringar i infrastruktur och kunskaper så att e-faktureringen hjälper små och medelstora företag att bli effektivare och att sänka driftkostnaderna.

Kommissionen anser att följande åtgärder kommer att hjälpa små och medelstora företag att fullt ut dra fördel av att fakturorna blir elektroniska.

Åtgärder:

- 2.1 Kommissionen kommer noggrant att bedöma effekten av eventuella framtida tekniska och rättsliga bestämmelser om e-fakturering för små och medelstora företag genom att tillämpa principen "Tänk småskaligt först" och det s.k. SMF-testet, och

²⁰ KOM(2008) 394,
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0394:FIN:SV:PDF>.

förväntar sig att medlemsstaterna och standardiseringsorganisationerna gör detsamma.

- 2.2 Kommissionen kommer att anordna och delta i åtgärder för att öka små och medelstora företags medvetenhet om e-fakturerings potential. Man kommer att utforska eventuella synergier med befintliga informationskampanjer (t.ex. europeiska veckan för små och medelstora företag, europeiska veckan för e-kompetens) och nätverk (t.ex. det europeiska stödnätverket för e-företag, European Enterprise Network).
- 2.3 Kommissionen kommer att fortsätta att bygga ut initiativ som främjar små och medelstora företags deltagande i digitala leveranskedjor. Under 2011 kommer två nya åtgärder att lanseras inom ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation.

5.1.3. Att gynna en miljö som ger största möjliga spridning

För en utbredd spridning av e-fakturering är det viktigt att skapa en miljö som gör det möjligt för så många handelspartner som möjligt att utbyta fakturor. De pågående åtgärderna kommer att förbättra e-fakturornas interoperabilitet, men kommissionen ser ändå ett behov av ytterligare åtgärder på organisationsnivå och teknisk nivå²¹. Stora framsteg i fråga om dessa rekommendationer bör nås före tidsfristen för införlivande av mervärdesskattedirektivet (1 januari 2013).

För det första bör tydliga funktioner och ansvarsområden för handelspartner och tjänsteleverantörer avseende interoperabilitet på organisationsnivå anges och antas av marknadsaktörerna i form av en uppförandekod. Dessutom skulle antagande och användning av entydiga och välkända identifierare och/eller adresser till handelspartner och tjänsteleverantörer underlätta behandlingen av e-fakturor.

För att säkerställa att modeller för e-fakturering är interoperabla bör handelspartner och tjänsteleverantörer försöka enas om gemensamma faktorer såsom riskhantering, adresser, routing, roamingavtal, standarder, kommunikationsflöde och säkerhetskrav.

Följande åtgärder krävs för att säkerställa att handelspartner stegvis kan gå samman och skapa ett nätverk för EU eller ett större område för en utbredd användning av e-fakturering.

Åtgärder:

- 3.1 Europeiska standardiseringskommittén bör senast 2011 ta fram en uppförandekod utifrån arbetet i expertgruppen för e-fakturering. Denna uppförandekod, som ska antas av handelspartner, tjänsteleverantörer och offentliga myndigheter, bör innehålla en konsekvent terminologi och en definition av funktioner och ansvarsområden för de enskilda aktörerna i e-faktureringsprocessen.
- 3.2 Europeiska standardiseringskommittén bör senast 2011 analysera behovet av och föreslå åtgärder för användning av interoperabla adress- och routingförfaranden för e-fakturaanvändare från industrin.

²¹ Enligt den kommande europeiska interoperabilitetsramen (EIF) för offentliga tjänster finns det fyra interoperabilitetsnivåer: juridiska, organisatoriska, semantiska och tekniska.

5.1.4. Att främja en standarddatamodell för e-fakturor

En av de viktigaste utmaningarna vid införande av e-fakturering är att ange en enda tydlig semantisk datamodell som beskriver de informationselement som krävs för e-fakturor. En gemensam datamodell kommer att underlätta den semantiska interoperabiliteten och säkra teknikneutralitet. Enligt rekommendationerna från expertgruppen bör UN/CEFACT:s branschöverskridande faktura (CII) v.2 antas som den gemensamma semantiska referensdatamodell som framtida e-fakturors innehåll ska bygga på. Marknaden får därefter avgöra hur denna datamodell ska anpassas till specifika affärsbehov. Alla marknadsaktörer, både i den privata och i den offentliga sektorn, uppmanas att utveckla och införa, eller komma överens om, lösningar som följer CII v.2-datamodellen.

Dessutom bör införandet av denna datamodell få stöd av internationella standardorganisationer för att säkerställa tillgänglighet och stabilitet i fråga om löpande förvaltning, underhåll och kvalitet. I Europa bör Europeiska standardiseringskommittén genom sina tekniska kommittéer och seminarier agera som kontaktpunkt för att driva på genomförandet av berörda standarder och riktlinjer för genomförandet, och för att säkerställa att internationella standardiseringsorgan stöder de europeiska kraven. På kort sikt bör dock inte sammanslagningen till en enda standard hindra att befintliga e-faktureringslösningar används, förutsatt att lösningarna följer eller närmar sig kraven enligt den gemensamma datamodellen för e-fakturor.

Åtgärder:

- 4.1 Europeiska standardiseringskommittén kommer 2011 att ange riktlinjer för införandet av CII v.2-datamodellen. Riktlinjerna bör grundas på de grundläggande faktureringsdata som expertgruppen för e-fakturering föreslagit, och beakta ISO 20022 om finansiella meddelanden, arbetet inom ramen för standardiseringskommitténs seminarier om e-fakturering, BII (Business Interoperability Interface) och EBES (European Board for EDI Standards), samt andra initiativ såsom Peppol-projektet.

Beroende på efterfrågan bör en utveckling av ytterligare riktlinjer för andra områden/affärsprocesser förutses.
- 4.2 Europeiska standardiseringskommittén kommer att samarbeta med internationella standardiseringsorganisationer, såsom UN/CEFACT och ISO, och meddela specifika krav på ytterligare utveckling av CII-datamodellen.
- 4.3 UN/CEFACT uppmanas att fortsätta med den snabba utvecklingen av e-handelsmeddelanden som kompletterar e-fakturan, och kommer att förbättra företagens, handelns och administrativa organisationers förmåga att effektivt utbyta produkter och relevanta tjänster.

5.2. Att organisera införandet av e-fakturering i EU

Samordnade åtgärder krävs både nationellt och på europeisk nivå till stöd för införandet av e-fakturering. Detta kommer att främja interoperabla nationella lösningar för att förbättra den inre marknadens funktion genom att göra gränsöverskridande transaktioner effektivare och mindre komplicerat för konsumenter, företag och offentliga myndigheter.

5.2.1. Att främja e-fakturering på nationell nivå

Medlemsstaterna är väl lämpade för att förespråka, utveckla och främja användningen av e-fakturering. De bör säkerställa att praxis för nationell handel, beskattning och upphandling bidrar till utvecklingen av en EU-omfattande e-faktureringsmiljö.

Åtgärd:

- 5.1 Medlemsstaterna bör ta fram en strategi för att främja e-fakturering på nationell nivå. Målen för strategin bör vara att
- förespråka användning av e-fakturering, särskilt i små och medelstora företag,
 - nationellt samordna befintliga och kommande initiativ för att främja införandet av e-fakturering, även rättsliga frågor och frågor om standardisering och interoperabilitet med en europeisk dimension,
 - övervaka och ange mål för utnyttjandenivån av e-fakturering.
- 5.2 Som stöd för förverkligandet av dessa mål bör medlemsstaterna inrätta nationella flerpartsforum om e-fakturering och informera kommissionen om detta senast i juni 2011. Nationella forum bör säkerställa en balanserad representation av olika parter, med tillräckligt deltagande av offentliga myndigheter och användare av e-fakturerings tjänster, däribland konsumenter, små och medelstora företag och stora företag.

5.2.2. Att främja e-fakturering på EU-nivå

Åtgärderna på medlemsstatsnivå bör samordnas för att säkerställa ett fritt utbyte av e-fakturer i EU. Särskild uppmärksamhet bör ges till att underlätta gränsöverskridande transaktioner, i synnerhet för små och medelstora företag.

Åtgärd:

- 6.1 Kommissionen kommer att inrätta ett treårigt europeiskt flerpartsforum om e-fakturering (nedan kallat *europeiskt e-faktureringsforum*) som utgörs av delegater från nationella forum och företrädare för berörda europeiska användarorganisationer, Europeiska standardiseringskommittén, Europeiska centralbanken (ECB) och den arbetsgrupp för uppgiftsskydd²² som inrättats enligt artikel 29.
- Huvuduppgifterna för det europeiska e-faktureringsforumet kommer att vara att bistå kommissionen på följande områden:
- Övervaka utvecklingen av e-faktureringsmarknaden och utnyttjandenivån för e-fakturering i industri- och tjänstesektorer i medlemsstaterna.
 - Bidra till ett utbyte av erfarenheter och god praxis som främjar framväxten av interoperabla e-faktureringslösningar.

²² Direktiv 95/46/EG, EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- Identifiera problem, i synnerhet avseende gränsöverskridande transaktioner, och föreslå lämpliga lösningar.
 - Ta initiativ till och övervaka utarbetandet av en standarddatamodell för e-fakturer.
- 6.2 Kommissionen och alla andra EU-institutioner bör föregå med gott exempel och införa e-fakturering vid offentlig upphandling. Kommissionen kommer särskilt att genomföra e-Prior-projektet.
- 6.3 Under 2011 kommer kommissionen att arbeta för en bättre statistisk övervakning av införandet av e-fakturering.

6. SLUTSATS

En utbredd användning av e-fakturering förväntas innebära fördelar för EU som helhet och bidra till unionens konkurrenskraft. Utanför EU ökar e-faktureringens spridning på marknaden väsentligt, och det är viktigt att EU inte hamnar på efterkälken i utvecklingen.

Medlemsstaterna och aktörerna uppmanas att ta fasta på de föreslagna huvudprioriteringarna och åtgärderna för att nå målet – en utbredd användning av e-fakturering. Kommissionen kommer noga att övervaka alla åtgärder och införandet av e-fakturering, och kommer före utgången av 2013 att lägga fram en lägesrapport för rådet och Europaparlamentet. Om lägesrapporten visar en otillfredsställande användning av e-fakturering och en fortsatt fragmentering kan ytterligare åtgärder och rekommendationer vidtas på de områden som hindrar den utbredda användningen.

Införandet av e-fakturering genom inrättande av styrningsstrukturer, exempelvis nationella forum och det europeiska flerpartsforumet bör bidra till en enhetlig EU-strategi för e-fakturering och främja framväxten av en interoperabel e-faktureringssmiljö i EU.